

זכור

דבר יום שני 17.12.73 55% עליה 23.5 גליון 63

אימפרוביזציה

כעבור שניות ספורות מאו'תקריט' התאורה נשמע רעש בלתי ברור מאחורי קיר הבמה. גלרון סיימה שיר ואמרה ממש מבלי להתעצבן: "יש קצת רעש כאן, אבל אולי נתגבר עליו. אולי אם נשיר לא נשמע אותו".

אתרי ההפסקה בישרה גלרון לקהל כי מקור הרעש היה נעוץ בהופעת להקת בת שבע שנערכה באולם הסמוך וגפתחת

השבוע הוכיחה הזמרת נורית גלרון כושר אילתור טכני בלתי צפוי, כאשר תוך כרי הופעתה עם הזמורת סינפונייט רעננה במסגרת פסטיבל ישראל נאלצה להתמודד מעל הבמה עם מספר 'פגמים' טכניים שעלו בדרכה: ראשית, התאורה לא היתה מכוונת כיאות והנגנים לא ראו את תנועותיו של המנצח רפי קרישזון. גלרון אורה כוחות נפש ורק עם תום השיר הראשון הסבירה לטכנאים בקלילות רבה,

גלרון. הקול בבלי בתזמורת

בתרועת "הבה נגילה".

במשך המופע במוסיקלי של גלרון וסינפונייט רעננה ישב הקהל מרותק נוכח הביצועים של גלרון והתזמורת, כאשר קולה של גלרון הופך לכלי מרכזי של התזמורת.

בסוף בסוף, עלתה לבמה בסערה הזמרת חוה אלברשטיין שהפליאה עם גלרון בדואטים נפלאים שהותירו את הקהל המום מעצמת החוויה המוסיקלית.

בנוכחות הקהל הרב שנכח באולם הגדול של תיאטרון ירושלים, שאולי כדאי להאיר את דוכן המנצח עבור זוגגנים כי רצוי מאד שהם יראו את רפי, וכדאי גם שרפי יראה אותם. אחר כך הודיעה שכדאי שהקהל יתגלה לעיניה וגם תקלת תאורה זו טופלה. זה היה נחמדי, ואם לא היינו מודעים לעגמת הנפש שפקדה את הזמרת כאותם רגעים היינו משוכנעים שהעניין הוא חלק אינטגרלי מההפקה.